



مسنووليت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۱۹/۰۹/۰۹

پوهاند محمد بشير دوديال

د اوبو اقتصاد

(د اوبو او انرژي په وزارت کې)

دايريدونکي علمي کنفرانس ته د ليکل شوي مقالې لنډيز)

د افغانستان د پوهانو او متخصصانو ټولنه

مجمع دانشمندان و متخصصان افغانستان



سريزه:

طبيعي سرچيني زموږ شاوخوا ټول هغه ژوندي او ناژوندي موجودات دي چې مور يې په عنعنوي ډول تر خپلي استفادې لاندې راولو او اقتصادي استفاده ورڅخه کوو. طبيعي منابع اقتصادي سيستم ته د طبيعت او چاپيريال ارزښتناکي ورکړي دي چې زموږ په رفاه او هوساينه کې رول لري. کله چې د منابعو اقتصادي ارزښت ته گورو، نو د شتمني حيثيت پيدا کوي. چاپيريال زموږ ټول شاوخوا پنځ (طبيعت يعنې ژوندي او ناژوندي موجودات) دی، خو منابع يا سرچيني بيا د دغه ټول چاپيريال او محيط اقتصادي ارزښت لرونکي توکي دي. دغه توکي مور ته گټور او د لاسبري وړ دي، هغه چې د لاسبري وړ ندي، سرچيني نشو ورته ويلای. د چاپيريال ځيني منابع به ممکن تيارې او آماده شکل باندې وي، لکه د چينو او سيندونو اوبه، ځيني به پروسس، استخراج او مرتب کولو ته اړتيا ولري لکه وسپنه، پولاد او نور، ځيني به راټولولو ته ضرورت ولري لکه طبي بوتې، کبان او نور، ځيني به پريمانه او مقته وي لکه اوبه، دلمر وړانگي، باد او هوا، خو ځيني به ډيره لوړه بيه ولري لکه نجيبه عناصر. طبيعي منابع د انسان د کار محصول ندي، بلکې په قدرتي ډول دوی ته ميسر دي، چې د ملکيت ادعا هم ورباندې کيدای شي لکه يو جريب کرنيزه زمکه چې د ځانگړي شخص په واک کې وي، خو ځيني نوري عامه ملکيت دي او د تصرف او مالکيت ادعا ورباندې نشي کيدای لکه معادن، ځنکلوونه، سيندونه، ملي پارکونه او نور. نن ورځ بشريت دغه سرچيني او منابع کشف کړي او خپلي استفادې لاندې يې راوستي دي، مديريت کوي يې او پلان او پاليسي ورته جوړوي. هغو هيوادو چې خپل طبيعي ثروت څخه يې بڼه او معقوله استفاده کړي، دنړۍ بډای او صنعتي هيوادونه دي، هغوی چې دغو منابعو ته انکشاف ندي ورکړي او له استفادې څخه يې عاجز دي بيوزله بلل کيږي. په دې لړ کې يوه مهمه طبيعي منبع اوبه دي، چې د هر کال په تيريدو سره يې اقتصادي اهميت زياتيږي. مديريت ته يې اړتيا پېښيږي او د پلان او کار کولو ضرورت يې احساس کيږي. نن ورځ د اوبو مسئله سياست ته هم ننوتی او گڼ شمير هيوادونه چې د اوبو قلت سره مخامخ دي، دغې موضوع ته د خپلي ستراتيژيکي او امنيتي نقطې نظره کتنه کوي. افغانستان يو له هغو هيوادو څخه دی چې د پاک پروردگار په رحمت سره پوره سيندونه (د کال په اوږدو کې ۲۴ او د موسمي خوړونو سره ۲۶ سيندونه) لري، خو بي زحمته راحت او بي حرکت برکت نشته، نو مور نه يو توانيدلی چې دغه قيمتي جاري شتمني او منبع مديريت او کار ورڅخه واخلو، په کار ده چې وروسته تر دې له دې غفلت څخه را

د پاڼو شميره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپرو لولي

وینښ او خپلی اوبه د خپل اقتصاد، استقلال، عزت او ابرو لپاره مدیریت کړو. تر هرڅه دمخه د دې اقدام لپاره نظری پوهه او معلومات او د اوبو په اهمیت باندې پوهیدل په کار دی. په دې توګه به دغه لنډه مقاله کې په دې موضوع بحث وشي.

د افغانستان اوبه:

اوبه په څو شکلونو موجودې دي:

(الف) د ځمکې پرمخ روانې اوبه surface water

(ب) ترځمکې لاندې اوبه under ground water

د ځمکې پرمخ اوبه لکه سیندونه، ویالې، چینې او کاریزرونه. خو ولاړې اوبه هم په دې کې راځي لکه د غزني د ناور ولاړې اوبه، د هامون هلمند ولاړې اوبه او نورې. دا د اوبو د ډنډ (تولیدو) هغه ساحې دي چې اوبه یې په طبیعي توګه یوې ګډې مجرا ته ورتوئیري. د افغانستان د جغرافیې او د دې تعریف په نظر کې نیولو سره په آسانی سره کولای شو د هیواد ټولې اوبه په سیندیزو حوزو باندې وویشو. دا یو واضح حقیقت دی چې د افغانستان ټولې اوبه یوې واحدې مجرا ته نه توپیري بلکې بیلابیلو مجراګانو کې توپیري. د بیلګې په توګه د کابل سیند د افغانستان له خاورې وځي او د اندس له سیند سره یوځای کیږي، د هلمند سیند په همدې ډول د ۱۲ مایل پولي جوړولو سره سره د ایران خاورې ته ننوزي او د سیستان په دښته کې هامونونو ته توپیري. د هریرود سیند له پولي جوړولو وروسته د ایران او ترکمنستان تر منځ پوله (سرحد) جوړوي او د دوستی بند کې راټولیري. د پورته واقعیتونو په نظر کې نیولو سره ویلای شو چې د هیواد اوبه باید بیلې بیلې سیندیزې حوزې ولري، له همدې کبله دي چې د اوبو او انرژي وزارت د هیواد ټولې اوبه په پنځو سیندیزو حوزو باندې ویشلي دي چې نومونه یې په لاندې ډول دي: (الف شکل)

۱. د کابل سیندیزه حوزه،

۲. د هلمند سیندیزه حوزه،

۳. د هریرود-مرغاب سیندیزه حوزه،

۴. د پنج – آمو سیندیزه حوزه،

۵. د شمال سیندیزه حوزه،

۶. شپږمه حوزه چې باید په نویو مطالعاتو کې په پام کې ونیول شي، هغه د هیوا دجنوب سیندونه دي.



Figure 1: Afghanistan river basins (source: Procedure on the framework for water resources management in the river basins, MEW May 2011)

د پاڼو شمېره: له 2 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

اوبه هغه حیاتی ماده ده چې نه یواځې د انسانانو او حیواناتو، بلکې د ونو- بوټو ژوند هم ورپورې تړلی دی. دافغانستان یوشمیر لوی سیندونه دا دي:

دکابل سیند دپغمان دغرونو له دري څخه چې دبحرله سطحې څخه ۳۵۰۰ متره لوړوالي لري سرچینه اخلي، ټول مسیر یې د تر سند دریا پورې ۷۰۰ کیلومتره دی چې د ننگرهار په ختیځ کې دکوزې پښتونخوا سیمې ته وځي. دکابل سیند ۵۶۰ کیلو متره د افغانستان په خاوره کې او نور ۱۴۰ کیلومتره د پاکستان په خاوره کې بهیږي. د کابل سیند په پورتنی برخه کې ابشارونه لري چې د لویدیځ څخه ختیځ لور ته د پراخو سیمو او تنگو درو څخه تیرېږي، کله چې دلندر د تنګي دري څخه تیر شي د چهاردهي د سیمې څخه وروسته دکابل ښار ته ورننوځي کله چې دکابل له ښار څخه تیرېږي د ارزان قیمت په سیمه کې د لوگر سیند ورسره یوځای کیږي او بیادتنګي غار د تنګي ته داخلېږي چې نغلو په ساحه کې د پنجشیر سیند ورسره یوځای کیږي د سروبي نه وروسته ورېښمین تنګي ته داخلېږي. د علینګار او علینګ سیندونه دلغمان عزیز خان کڅ په سیمه کې دکابل د سیند سره یوځای کیږي، د ننگرهار د درونټي په جنوب کې سره رود اوبه ورسره یوځای کیږي.

دکابل سیند د ننگرهار یوه سیمه د یوه کانال پواسطه خړوبوي کله چې دغه سیند د جلال اباد ښار د شمال ختیځ د بهسو د ساحې څخه تیر شي د کامي دزاخلو دکلي په سر کې دکنړ سیند ورسره یوځای کیږي او بلاخره د لعلپورې دتنګي له لاري د پېښور سیمې ته او بیا د اټک په ساحه کې د سند له سیند سره یوځای کیږي، د کابل سیند د اقتصادي نقطې نظره ډیر زیات د اهمیت وړ دي، که استفاده ورڅخه وشي د افغانستان په سلو کې نوی د اړتیا برېښنا تولیدوی او کافی اندازه زمکې په گنبدی او نورو سیمو کې تر کبنت لاندې راوستلای شي. که د کونړ ولایت کې د کونړ په سیند دبرېښنا بېند جوړ شي، مور د دی جوگه کوي چې، له داخلي تکافو بر علاوه بهر ته برېښنا صادره کړو.

داموسیند دسیند ته داوکس او عربانو د جیحون نوم ورکړی ده، دامو سیند دپامیر دڅوکو څخه چې دزکول په نوم یادېږي او لوړوالي یې (۴۱۲۵) مترو ته رسیږي سرچینه اخلي چې د ارال تر بحیرې د ۲۵۰۰۰ کیلو مترو په فصله ورسیري، یعنی د دغه سیند اوبه له هیواده بهر داورال په سمندرګي کې تویږي. دغه سیند د ۱۲۰۰ کیلو مترو په اندازه دافغانستان او دمر کزي اسيا د هیوادونو (تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان) ترمنځ سیاسي سرحد تشکیلوي، دامو سیند مرستیالان دهغه %۳۰ دکوي. دښي خوا مرستیال سیندونه چې دمرکزي اسيا هیوادونو پورې ارتباط پیدا کوي دکوند (cond)، چک (chak)، قزل، سو (so qizal) و، وخن (wakhsh)، کافر نهان او سرخان څخه عبارت دي.، چې زموږ له هیواد څخه بهر دی، خو د هیواد دننه مرستیالان یې د واخان، کوکچي او کنند سیندونه دي. د افغانستان د اوبو د شمال دحوزې نور سیندونه دامو سیند ته تر رسیدو څخه مخکې په ریگستانونو کې وچېږي چې دحلم، بلخ، آب، اندخوي او قیصار سیندونو دي. دامو سیند د سرچني څخه تر کوکچي سیند پورې ډیر تیز او سرعت یې زیات دي او زیاتي خړوبي او د یخ غټي، غټي ټوټې له ځان سره راوړي. دامو سیند داوبو اندازه د کرکي (kerki) په سیمه کې په فی ثانیه کې ۲۰۵۰ مکعب مترو ته رسیږي، مگر کله چې د ارال سمندرګي ته تویږي داوبو دبت یا اندازه (۱۴۹۰) مکعب متره ته کیږي ځکه چې نوري اوبه دکرني او نورو اقتصادي فعالیتونو لپاره په مصرف رسیږي.

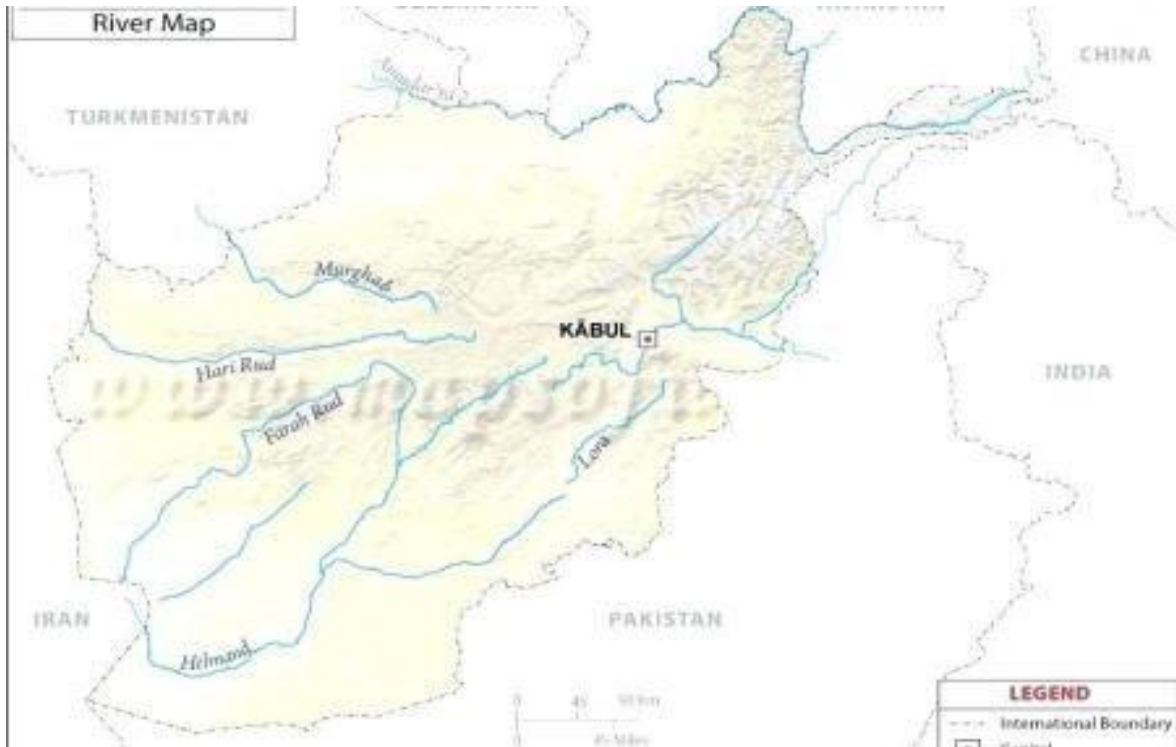
د امو سیند چې پخوا د خم اب له سیمې څخه تیریده د دواړو غاړو زیاتي برخي یې تخریبولي مگر اوس څه ناڅه کنترول شوي دي، دا سیند دافغانستان او مرکزي اسيا هیوادونو ترمنځ یو طبیعي سرحدجوړوي، چې دنړیوالو حقوقو له مخې بین المللي سیند ورته وایي دافغانستان په شمول نور مربوطه هیوادونه کولي شي د ټاکلو شرایطو مطابق ورڅخه لازمه گټه پورته کړي، مگر داچې دامو سیند کین لوري (افغانستان) مناسب شرایط او وسایل په لاس کې نه لري نو تر اوسه کومه گټه ورڅخه نه اخستل کیږي. دافغانستان شمال کې چې کرهني او مالداري ته یې زیات انکشاف ورکړي دی هغه دامو سیند مرستیالان سیندونه (کنند او کوکچي سیندونه) دي.

د افغانستان یو بل سیند د هریرود سیند دی. دغه سیند د هیواد مرکزی سیمو کې د بابا له غره څخه رابهیږي. په پیل کې دده له لمنو څخه دوه سیندونه د سنگل اب او سر جنگل په نوم سرچینه اخلي چې ددولت یار په سیمه کې سره یوځای کیږي او د هریرود سیند جوړوي، دا ځکه چې وروسته تر دغې سیمې د هرات ساحې ته ورځي او دهرات دنوم له امله ورته هریرود وایي. دغه سیند د ۴۰۰ کیلو مترو په اندازه د کاسه مرغ اوسفیدکو د غرونو تر منځ غځېدلی، لوی مرستیال یې تکاوشان نومېږي چې د ۲۰۰ کیلو مترو په اوږدوالي د سپاه کوه دغره په جنوبی لمنو کې بهیږي چې وروسته د هریرود سره یوځای کیږي د ۵۰۰ کیلو مترو په اوږدوالي د هرات څخه تیرېږي اوبیا د افغانستان او ایران ترمنځ سرحد جوړوي اوبیا زمورله خاوری وړ هاخوا د ایران او ترکمنستان ترمنځ سیاسي سرحد جوړوي او دهغوی په خاوره کې بهیږي چې دواړه هیوادونه ورڅخه گټه اخلي او ایران دوه بندونه ورباندې جوړ کړي دي.

په جنوب لویدیځ کې دافغانستان یو لوی سیند د هلمند سیند دی، چې د ۳۸۰۰ مترو په جگوالي سره د هزاره جان د غرونو څخه شروع اوبیا دافغانستان اوابیران سرحد کې ولاړو اوبوکي ورگډیږي. دافغانستان په خاوره کې یې مسیر ۱۴۰۰ کیلو متره دجنوب او جنوب لویدیځو سیمو کې دی، د هلمند سیند د شروع څخه تر گرشک پورې یوڅه ځمکې خړوبوی او سرعت یې ډیر زیات دی د گر شک څخه وروسته یې د بحر له سطح

څخه لوړوالی ۸۰۰ مترو ته راکمیری عرض یی زیاتیږی دقلعه بست په سیمه کی دارغنداب سیند ورسره یوځای کیږی .

دهلمند د سیند د اوبو اندازه د کال په اوږدو کی توپیر کوي یعنی له ۱۵۰ څخه تر ۲۰۰۰ مکعب مترو پورې د بدلون په حال کی وي ،دغه تغییرات کله کله ځمکی تراوبو لاندی کوی او کله هم په یوه کوچنی سیمه کی محدودی وی دهلمند د سیند شاوخوا سیمی وچی او سحرایی اقلیم لری او د سیمی دخلکو ژوند همدی سیند پوری تړلی ده . دهلمند د سیند د پاسه دکجکی به سیمه کی او دگرشک په سیمه کی دبریننا د تولید لپاره استفاده کیږی او د بغیز د نهر هم دهلمند د سیندڅخه سرچینه اخلی دکجکی بند دبریننا ظرفیت په یوه ساعت کی ۳۳۰۰۰ او د گرشک د بریننا ظرفیت ۲۸۰۰ کیلوآته فی ساعت ته رسیږی دهلمند د سیندڅخه د نهرونو او ویالو پواسطه ۱۴۰۰۰ هکتاره ځمکه خړوبیږی دهلمند د سیند مرستیالان په ارزگان کی کمیان او ترین او د موسی قلعه او دتو پانی رود د سنگین په سیمه کی ورسره یوځای کیږی ، یعنی دغه سیند له څو ولایتونو څخه تیریږی.



د اوبو راتلونکي، ساينسپوهان لويه اندېښنه کې اچولي دي، خو سره له دې هم دوی په احتياط گام اوچتوي، د اوبو د راتلونکو ستونزو د هوارۍ، د بشریت د ژوند او روحي داد گيرني لپاره لور لگښت لرونکي څيړني کوي. اوبه نه يواځې د انسانانو لپاره، بلکې د ونو- بوټو او ټولو ژونديو لپاره حیاتي ماده ده. ساينسپوهان وايي: *انسان د اوسيدو لپاره همدا يوغوندياری (only one earth) لری چې ورباندې ژوند وکړي*، داځکه چې د ډيرو پلټنو سره سره په لوی کهکشان او بی پایه فضا کی (زمور د اوسنی پوهې له مخې) بل هيڅ داسې ستوری ونه موندل شو چې اوبه ولري. تر دې هم د اندېښني وړ خبره داده چې راتلونکي کې د خوږو اوبو د کمښت ويره موجوده ده. له همدې امله د دوېلن کنفرانس اوبه يوه اقتصادی ماده وبلله، کومه چې پخوا تر دې مفته او پرېمانه ماده بلل کيده. دا چې راتلونکی جنگونه به د تیلو پر سر نه، بلکې د اوبو پر سر وي، يوه ريښتيا يې پيش بينی وه. همدا اوس مور گورو چې زمور هيواد کی د اوبو د منابعو د خپلولو لپاره زمور هيواد کې په يو نوم او بل نوم د جگړی اور تود ساتل کیږی، علت يې نه ډيورند کرښه ده او نه هم جهاد او اسلام، بلکې اصلی مقصد يې دا دی چې افغانستان کې يومقتدر ملی حکومت جوړ نشی او ونشی کولای چې خپلی اوبه او نور طبيعی منابع مدیریت کړی.

اوبه ولي اقتصادی ماده وبلل شوه او ولي به راتلونکي جنگونه په تیلو نه، بلکې په اوبو وي؟

د زمکې پرمخ، دځمکې لاندې طبقاتو (اکویفرونو) کې، د زمکې پرمخ (رواني اوبه)، د زمکې له مخ پورته په هوا کې دېراس په بڼه، د غرونو اودوقطبونوکنگل بڼه ټول هايډروسفير جوړوي. د هايډروسفير ډيره برخه په لويو سمندرونوکې ده، آن دا چې ویلاي شو چې د زمکې د مخ په سلو کې اویا برخه اوبه او پاتې په سلو کې دېرش وچه ده.

د پاڼو شمېره: له 4 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیړ و لولی

ستونزه دا ده چې تازه او خوړي (د استفادې او څښلو وړ) په ټول هاديرو سفير کې ډيره لږ (په سلو کې يواځې دوه) برخه جوړوي. په تيره بيا سيندونه تر ټولو لږ برخه اوبه جوړوي. د سيندونو اهميت ته په کتو سره پخوا کلونو کې يوه جلا علمي څانگه د (Potamology) په نوم رامنځته شوی وه، چې د وخت په تيريدو سره دغه علمي دسپلين اوس د نړۍ په پوهنتونو کې د (Rivers Studies) په نوم مطالعه کېږي، اوس Hydrology د Potamography ځای نيولی دی چې د يو شمير پوهنځيو اساسی مضمون او ځينو نورو کې اختصاصی مضمون جوړوي. د اوبو او سيندونو د وضعيت د روښانتيا لپاره لاندی جدول وگورئ:

په همزمانه توگه د هايډروسفير بيلابيلو برخو کې د اوبو منبع اوشکلونه

د هايډروسفير د اوبو پټه	زړه مکعب متره	سلنه
سمندرونه	۱۳۷۰۳۲۳	۹۳،۸
تر ځمکې لاندې اوبه	۶۰۰۰۰	۴،۱
کنگلونه (لوی يخچالونه)	۲۹۰۰۰	۲،۰
جهيلونه (سمندرگي)	۷۵۰	۰،۰۰۵
په خاورو کې د رطوبت په شکل	۷۵	۰،۰۰۰۵
اتموسفير کې براس او رطوبت	۱۴	۰،۰۰۰۱
د سيندونو اوبه	۱،۲	۰،۰۰۰۰۱

د يوه اقتصادي قانون له مخې هره هغه ماده چې قحط يا د کميابي (scarcity) حالت کې وي تقاضا ورته زياته وي، نو ارزښت يې هم لوړ وي. په همدې خاطر تيره پيری کې د ډوبلن نړيوال کنفرانس کې اوبه اقتصادي ماده وبلل شوه او بناريان، د اوبو مصرفونکی کمپنی، موسسات او نور بايد د اوبو دمصرف په بدل کې بيه ورکړي. نوځکه اوس د يوه قيمتي جنس په توگه عرضه کېږي، مديريت کېږي، پلان ورته جوړېږي او د ممقياسونو حدودو کې ارزول کېږي. د اوبو د قحط او وچکالي اصطلاح ممکن وار په وار زياته او اوريدل شي او اوبه به پرته له کار او لگښت څخه تر لاسه نشي. له بلې خوا د اوبو توليد او ویش دهغی به ارزښت کې زياتوالی راولي. اقتصادي توکی ټول له پلورلو، پيريدلو، انحصار، سيالی، ویش او مصرف سره يو ځای وي او بيه يې د عرضې او تقاضا او ددواړو له حساسيت سره اړه لري، چې په دې کې اوبه هم راځي.

د اوبو تقاضا :

په يوه ټاکلي وخت کې د څښلو، کرنې، صنعت يا هم د ژوند دچاپيريال لپاره د او بو ټاکلی اندازه ده او هغه هم داسې چې تقاضا ورته حساسه ده، دا ځکه چې هيڅ بل بديل نه لري.

د اوبو عرضه :

د روانو اوترځمکې لاندې خوړو او تازه اوبو (Fresh water) هغه اندازه چې صرف په ټاکلو حدودو کې موجوده ده اوبس، اما اړتيا ورته ډيره ده.

د اوبو مديريت :

د جاري او ځمکې لاندې اوبو د منابعو لپاره پلان جوړونه، دهغو تخصيص کول اوښه مصرف، د هغو لپاره دراپوروکولو سيستم، پالیسی او ستراتيژی جوړول دی. د اوبو په هکله د (Responsible Policy Resource Natural) يا دطبيعی منابعو مسئولانه پالیسی سپارښت کېږي چې دا مسئوليت اوسني نسل ته متوجه دی او (اوسنی نسل) هروخت موجود وي، نوځکه دغه مسئولانه پالیسی هم تل تر تله او د هر نسل په وړاندې عين ارزښت او تعهد ته اړتيا لري.

د پورتنیو دلايلو له مخې په ۱۹۹۲م. کال د ډوبلن کنفرانس د اوبو په هکله يو شمير اصول (Dublin water principles) تصويب کړل چې هغه دا دي:

۱. خوړی (تازه) اوبه fresh water يوه ډيره محدوده او زيان منونکی سرچينه ده چې د ځمکې پرمخ د ژوند د دوام او د چاپيريال د خونديتوب يوه ضروری ماده ده.

۲. د اوبو د مديريت پرمختيا بايد د يوه مشارکتی او گډ پلان او تگلاری له مخې وي، چې پالیسی جوړوونکی، د پروگرامونو طراحان او لگښت کوونکی بايد په شريکه په ټولو کچو کې په دې موضوع فکر وکړي او معقول تصميم ونيسي.

۳. ښځې د اوبو د ساتنی او ډاډمنتيا په برخه کې لويه ونډه لري.

د پاڼو شميره: له 5 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

۴. اوبه د مصرف په ټولو ډولونو (څښلو، صنعت، کرنی...) کی اقتصادی ارزښت لری او باید د اقتصادی جنس په توگه وپېژندل شی.

د اوبو تر ټولو مهمه استفاده، د څښلو لپاره په هغو لاسبری water availability دی، چې دا له ځمکې لاندی اکیویفر اویا د غرونو له یخچالونو څخه تر لاسه کیږی. د اوبو جاری مطالعات ښکاره کوی چې یخچالونه مخ په ویلی کیدو دی او شمیر یی کم شوی دی. دوهم مهم استعمال یی د کښت لپاردی د بوټو د جذب د توانایی له مخی اوبه په خاورو کی په دوه ډوله دی: لومړی هغه ډول اوبه چی بوټی یی نشی جذبولای، دوهم هغه اوبه چی بوټو ته د لاسرسی وړ دی. بوټی نشی کولای هغو ټولو اوبو څخه گټه واخلی چی خاورو ته ورځی. دا چی د بوټی ریښی نشی کولای ځینی وخت اوبه جذب کړی دوه علتونه لری: لومړی دا چی زیاتره وخت د باران اوبه ډیر ژر د خاورو ډیرو کوزو برخو ته ننوځی. په تیر بیا په گرمی کی او په شغلنو خاورو کی د اوربنت اوبه ډیر لږ وخت کی د بوټو د ریښو د خپور والی له ساحی ښکته راځی او په دوه درې ورځو کی یی هیڅ ښی نه پاتی کیږی. هغه بل ډول اوبه چی ریښی یی نشی جذبولای هغه د ځمکی هغه نازکو طبقاتو کی خوندی دی او د خاورو کوچنیو ذراتو باندی ډیری کلکی ښتی، نو ریښی یی نشی جذبولای، د ونو او بوټو د مروای کیدو مهال هغه وخت رارسیری چی ظاهراً دغه ډول اوبه په خاوره کی وی، خو د بوټی د استفادی وړ نه وی، نو اړ یاستو چی له ویالو او سیندونو یی اوبه کړو. دا پریکړه د سیندونو د اوبو په استعمال فشار راوړی.

له بلی خوا د خوړو اوبو د ډنډونو او سیندونو د ککړتیا او کمښت له امله آن د اوبو الوتونکی یا سمندری مرغان (seabirds) کم شوی دی او دا ویره شته چی د یو شمیر نومونه به د نړی سره کتاب ته ولیږدول شی. دا هغه الوتونکی دی چی د اوبو په چاپیریال کی ژوند کوی لکه بټکی، حسینی قاز، ډوبینکی، زانی او نور. دا د طبیعی منابعو او وحشی ژویو wild life په بحث کی یوه کمیابه منبع ده چی ځینی ډولونه یی د انقراض په حال کی دی، یعنی د یوی سرچینی (اوبو) په قلت سره بله قیمتی منبع هم له لاسه وځی.

د رېیم استعمال یی د څاریو څښاک او صنعت کی دی. دغو ټولو بشریت (د اوبو ډیر ایستل water mining) واقعیت سره مخامخ کړ. دا هغه حالت دی چی تر ځمکی لاندی اوبه ډیری زیاتی راوایستل شی. یعنی د اوبو د تغذیې او برداشت توازن له منځه ولاړ شی. په دی حالت کی تر ځمکی لاندی اوبو زیرمی تشیری.

د دی ستونزی د حل لپاره تر ځمکی لاندی د اوبو زیرمو مدیریت (aquifer management) کولو ته اړتیا لرو، چی موخه یی د ځمکی لاندی اوبو د زیرمو ډدای کول، بیرته ریچارژ کول، مدیریت، له ککړتیا ساتل او له هغو څخه ښه استفاده کول دي. په هندوستان او پاکستان کی خلکو د اوبو د زیرمه کولو لپاره ډیمکاری (rain fed farming) ته ملا تړلی چی د باران د اوبو د زیرمه کولو لپاره ډیمونه او غرنی تالابونه جوړیری او د کال په اوږدو کی د باران په اوبو کښت ترسره کیږی. نورو هیوادو د اوبو د پاسره کولو لپاره قطره یی خړوبول drip/tricking irrigation د اوبو د اقتصادی لگښت په موخه بوټو ته د څاڅکو طریقو رواج کړی، چی ونو او بوټوته اوبه د څاڅکو په ښه رسول کیږی یا هم کروندی او باغونه د شیندلو په طریقو sprinkler irrigation خړوبوی. ډیرو نورو هیوادونو انحرافی او ذخیروی بندونه جوړ کړی او خپل سیندونه یی رایسار کړی دي. امریکا د سیندونو اهمیت ته په کتنی سره د دغی مهمی منبع د مدیریت لپاره په ۱۹۸۹م. کی یوه لویه اداره (national rivers authority یا NRA) جوړه کړه چی په امریکا کی د اوبو ټول خدمات او علمی څیړنی ورپوری اړه لری او د اوبو د مدیریت له نورو ادارو سره په گډه کار کوی. په ایران کی مدیریت شیلات، پړوهش ابهای روزمینی،... په پاکستان کی WAPDA او نور ادارات په همدی موضوعاتو کار کوی، هند هم ډیول هیواد او هم د ایالتونو په کچه دی ساحه کی لوی ادارات او انسیتیوتونه لری، خو بیا هم لویو انډینونو سره مخامخ دی.

الله الحمد افغانستان د سیندونو شپږ حوزی لری (دولت رسماً پنځه حوزی معرفی کوی) چی پرته له موسمی سیندونو او خورونو ۲۶ سیندونه لری. دغه سیندونه د خپل ځور او گردنډوالی له مخی بیساری دي. له بلی خوا زموږ د هیواد د اورښت اندازه هم ډیره بده نده (که په منځنی توگه یی په کال کی ۲۵۰ میلیمتره و منو)، تر راتلونکو ۳۰-۴۰ یا ۵۰ کلونو به ان شالله ډیره لویه ستونزه نه وی، خو که د ځمکی لاندی اوبو دیسچارژ او استفاده دهغو ډبیرته تغذیې او ریچارژ څخه پرته همداسی دوام ومومی او اوبه اقتصادی ماده نه کړو، ډیر ژر به لوی ستونزی سره مخامخ شو. همدا اوس د هیواد ډیرو ښارونو او له هغی جملی په کابل ښار کی د اوبو د ناسم مدیریت او دی برخه کی د پالیسی او ستراتیژی دنشتوالی له امله د زیرزمینی اوبو د زیرمو کمښت احساس کیږی، خو د کرنی، ډبریننا د تولید او د زیرمو د پیاوړتیا لپاره یوی قوی برنامی، سنجول شوی ستراتیژی او علماً تنظیم شوی پالیسی ته ضرورت دی، هغه څه چی نه یی لرو!

افغانستان د اوبو لگولو او ملی سیندونو په ټولو (رسمی پینځو او زموږ د پیشنهاد له مخی شپږو) حوزو (water shed/basin/tributaries) کی تخنیک کی کار ته اړتیا لری.

د ۱۳۹۸ کال پسرلنی بارانونه تر نورو کلونو ښه وو، اما زموږ د وچکالی ستونزه یی پوره حل نه کړه. د همدغه کال په د وری میاشت کی په سیندونو کی د اوبو کمښت، په ځاگانو کی د اوبو د کچی ټیټیدل او د چینو او کاریزونو د

اوبو قلت ولیدل شو، علت دا و چی صرف د یوه کال پسرلنی او رښتونه د څو کلونو کم وربښتونه نشی جبرانولای، یعنی د زمکې لاندې زیرمی پوره چارچ ته اړتیا لري. له بلې خوا **څرگند حقیقت** په اثبات ورسید او هغه داچې: تر څو اوبو منابع **علماً مدیریت** نشی، اورښتونه او سیلاوونه به خاوره وری، خو د اوبو د کمښت ستونزه به پرځای پاتی وی، نو بویه چی **د اوبو مدیریت ته لومړیتوب** ورکړو.

باید سپیندونه او خپلی اوبه مدیریت او زیرزمینې زیرمی تغذیه شي. د بندونو او کانالونو کیندل لومړنی ضرورت دی. باید دې برخه کې متخصص کادر وروزل شي، مور هرکال ۱۲۰۰ شاخوا محصلان یواځې د حقوقو اوسیاسی څانگه کې بهر ته استوو، خو د هایډرولوژی او هایډرومتری برخه کې مو هیڅ پاملرنه نده کړی. مور باید افغانستان کې د اوبو د رامنځته کیدو، حرکت، ویش، روانو او ترڅمکی لاندې اوبو ټول جریانات مطالعه کړو. د جگړو له لاسه تپي او په سینه پروت افغانستان چې فاسدو او بی کیفیت زورواکو یرغل کړی، اوسنی وخت کې هیچا سره د اوبو پر سر د تړون او قراردادونو او لابیگری وس او واک نه لری، د یوه توانمند اوقوی مرکزی دولت تر جوړیدو پورې باید له گاونډیو سره د خبرو او قرارداد له لاسلیک په کلکه ډډه وشي، که نه دا به وروسته د گندمک له معاهدی دوهمه تیروتنه وي. **اوبه مو آبرو ده**. ملی شعور باید اوچت شي. باید د اوبو د مدیریت پروژې تر کار لاندې ونیسو. دې برخه کې د هلمند د ناوې پروژې، نغلو او د ننګرهار د کانال پروژې نمونوی او موفقه بیلگه گرځیدای شي (سره له دی چې درپواره ډیری زری دی او لومړنی یې بشپړه نشوه، دوهمه تکفیر او درپیمه یې بیرته ویجاړه شوه)، د هیواد جنوب کې د دوو نهرونو، د کندهار د لویې ویالی پروژې، د نهرکریم پروژې، په شمال کې د اوبو لگولو یو شمیر پروژې چې له نن څخه ۳۰-۴۰ کاله پخوا تکمیل شوی الگو وگرځوو. دې وروستیو کې د سلما، کجکی، مروارید، کامی بند، سلطان بند، کمال خان او بخش اباد بندونو خبرونه اوریدل کیږی، دا ټول پخوانی بندونه دی، خو د شاتوت او شاه وروس بندونه لږ څه نوي طرح ده چې صرف د کابل ښار د ځمکنیو زیرمو لپاره به اغیزمنی وی، حال دا چې د هیواد ډولو سپیندونه په امتداد او بهیر کې دا ډول بندونه او زیرمی جوړیدای شي. دافغانستان دسپیندونو یو عجیب خصوصیت دا دی چې هر ۱۲-۸ کیلومترو کې یو سرکوب (په لازمی ارتفاع سره د کرنیزو زمکو د کانال دایستلو او دبریننا دتوربین د گرځولو لپاره د شرشرې دتشکیل امکان) ورکولای شي. همدا اوس په نړی کې په سلو کې لس سپیندونه په مصنوعی ډول او د تخنیکي کار په واسطه جوړ او د اوبو د جریان د رهنمایی او کنترول لپاره استفادې لاندې دی، حال داچې د افغانستان د طبیعی سپیندونو په سلو کې ۷۵-۷۰ پورې اوبه بی استفادی وځي یا ډاګونو کې جذبیږی.

د دې په خاطر چې د اوبو پرسرله راتلونکو جنگونو څخه خوندي پاتي شو، دسپیندونو تر غاړې تری ونه اوسو، آب مو خوندي او له ریا برخمن اوسو، نو باید له همدې اوسه دې برخه کې کار وکړو. د اوبو پر سر جنگونه د توري، توپ او توپک جنگونه نه دی، بلکې دا د ثواب تر نوم لاندې هغه تباہ کونکی جنگونه دی چې د زیربنایی پروژو له منځه وړل، د عامه افکارو منحرفول، سیاسی رشوت ورکول، گوداګی په گدی کینول او د تعصباتو، خرافاتو، فساد، مخدراتو، قاچاق او نورو خورول یې یوه برخه ده، نو افغانان چې په توره او توپک کې ډیر زور ور اوتکره دی، خو په دا دوهم ډول جگړه کې بیا تر ټولو بی زړه او ناکام دی. د اوبو په شان مهم مسایل، د کرنیزو زمکو خړوبول، دچاپیریال ساتنې موضوعات، د اقتصادی ودې لار هوارول، تکنالوژي عامول، غذایی مصئونیت ته رسیدل، انسانی عالی سجایا روزل او تعلیم اوچتول، مدنی او فرهنگي متعالی ارزښتونه ځلول، په نړیواله کچه د هیواد دخپلواک پرستیژ اوچت ساتل، دعامه خدماتو بڼه کول او دې ته ورته لوی تدابیرد منځنیو پیړیو د دوران په حاکمیتونو نشی کیدای، دغه لوی تدابیر د یوویشتمی پیړی حکومتولي او خدمتگار دولت غواړي، چې د اوبو مدیریت یې یوه دنده ده.

پای